

for mig Skæbnens Ugunst, og idet jeg alt-saa ifølge denne Skæbnens Ugunst er hen-vist til at banke paa hos dem, jeg før betegnede som mine toldpolitiske Uvenner, vender jeg mig med et ærbødigt Buk til den højtærede Finansminister, og jeg vil da udtale, at jeg fæster mig stærkt ved de 880,000 Kr., som den højtærede Mi-nister har tilkendegivet at være det Beløb, hvormed han ønsker Beskyttelsen redu-ceret. Idet jeg saa ved meget nøje Gen-nemlæsning af den højtærede Ministers Udtalelser ved Behandlingen af Sukker-beskatningsloven i det andet Ting og end-videre af den Bemærkning, hvormed den højtærede Minister sluttede sine Udtalelser her i Salen om dette Spørgsmaal, har faaet det bestemte Indtryk, at den højt-ærede Minister ikke ønsker at slaa ufor-holdsmæssig stærkt til de danske Sukker-fabrikker og ikke ønsker uforholdsmæssig at prisgive de danske Sukkerroedyrkeres Interesser, men tværtimod i denne Sag er ledet af en samvittighedsfuld Bestræbelse efter at vise Retfærdighed, saa bygger jeg herpaa Haabet om, at det igennem For-handling maa lykkes at tilvejebringe en mere acceptabel Ordning end den, der her foreligger. Og jeg bygger saa meget stær-kere paa dette Haab, som de danske Sukkerfabrikker og de danske Sukkerroedyrkere møde frem i denne Sag ikke for at appellere til Medlidenhed, men kun for at paakalde Retfærdighed og intet andet.

Som sidste og tredie Led i min Frem-stilling skal jeg derefter gaa over til kortelig at omtale selve Toldlovsforslaget i Almindelighed. Da vi i 1903 beskæftigede os med Skattelovene, udtalte jeg, at jeg var mig bevidst, at vi ved Skattereforen i langt højere Grad end tilforn vilde be-slaglægge Ikke-Landbrugets Skatteevne, og saa føjede jeg til — jeg maa maaske op-læse de faa Linier —: „Og derfor maa de Erhverv, hvis Skatteevne nu i væsentlig forøget Omfang beslaglægges, og for hvilke Toldlovgivningen repræsenterer Læ og Dækning, kunne paaregne, at man ved Toldrevisionen med nansom og hensyn-tagende Haand værner om deres beret-tigede Interesser, og i saa Henseende mel-der jeg mig for mit Vedkommende til Tjeneste“. Hermed er min Stilling til Toldreform i det store og hele angiven. Paa det fremrykkede Stadium af Debatten, hvor det er faldet i min Lod at tage Or-det, maa jeg anse det for ganske ubetime-ligt at præstere en bredt underbygget Klargøring af min Stilling til Toldlovsfor-slaget. Jeg skal derfor indskrænke mig

til kortelig at markere Hovedlinierne i min Stilling. Jeg ønsker ingen overflødig Beskyttelse, der kan sætte kapitalstærke og derved til Dels monopoli-serede Selskaber i Stand til at leve højt paa Forbrugernes Bekostning. Men jeg maa maaske overfor det ærede 3die Med-lem for 3die Kreds (Tolderlund) udtrykke-lig bemærke, at til disse monopoliserede Selskaber henregner jeg ikke de danske Sukkerfabrikker, thi alene disses Forhold til Sukkerroedyrkerne betager dem enhver Karakter af at være monopoliserede. Bort-set fra de forholdsvis faa Tilfælde, hvor slige Selskaber ere i Stand til i uforholds-mæssig Grad at udnytte Beskyttelsen, tror jeg ikke, at nogen under ordinære Pro-duktionsforhold vil være i Stand til at ud-nytte en høj Beskyttelse blot tilnærmelses-vis til de yderste Grænser. Konkurrencen træder her regulerende til. Jeg har selv paa nært Hold været Vidne til, hvorledes man i ubeskyttede Produktioner har været parat til at konkurrere hinanden Brødet ud af Munden, og saa meget snarere maa det antages at være Tilfældet, hvor Be-skyttelsen frister Kapital og Spekulation. Hvad jeg ønsker, er kun den *formodne* Beskyttelse, der kan tilsikre Landets Be-folknng den Arbejdsfortjeneste, der kan og bør ligge paa de forskellige Produ-ktioner. Set saaledes, bliver Beskyttelsen dels Arbejdsbeskyttelse i Almindelighed og dels Arbejderbeskyttelse i Særdeleshed, og den bidrager til Opretholdelsen af det Arbejdslønningsniveau, som ingen kan ønske sænket, og som jeg for mit Ved-kommende med Glæde vil se hævet, som en naturlig Frugt af et frodigt udviklet Erhvervsliv paa dansk Grund. Jeg ønsker i det hele, at der for dansk Erhvervsliv maa være højt til Loftet og vidt til Væg-gene, altsaa, Danmark saa vidt muligt for de Danske, og jeg ønsker ikke at se dansk Industri og Haandværk reduceret eller degraderet til i det væsentlige at skulle virke som Reparationsværksted for uden-landske Frembringelser. Det er mig klart, at et Lands Befolkning kan ikke leve af at købe billigt. Det er ikke det lave Prisniveau, der er Udtryk for de gode Ti-der med tilsvarende Fart paa Erhvervs-livets Drivhjul; langt snarere er det de høje Priser, der give en rundelig Arbejds-fortjeneste, der skaber øget Købeevne i alle Befolkningslag. Jeg tror i Modsæt-ning til, hvad der fra anden Side er frem-ført, at det danske Landbrug i en uover-skuelig Tid vil være i Stand til at give Beskæftigelse og Udkomme til Befolknin-